

Primii ingineri din rândurile clasei muncitoare

Inscriu în această nouă muncă arată că de mare este setea de cultură, de tehnică, a oamenilor muncii, voința lor de a deveni organizatori și conducători pricepuți în producție. Muncitorii mineri ca tânărul Covaci Gheorghe din Valea Jiului, care s'a clasat în fruntea promoției de ingineri din anul acesta dela Institutul Cărbunelui din Petroșani, dovedesc, pe viu, ce minunate capacități există în sânul clasei muncitoare din țara noastră. În același timp ei se ridică ca un strivitor act de acuzare împotriva politicii criminale a burgheziei, care ținea sub obroc asemenea capacități. Ce poate fi mai mare, mai semnificativ pentru vremurile de azi, pentru regimul de democrație populară, decât drumul pe care îl înscriu în țara noastră muncitorii ca Iliu Anton și Pecher Alexandru, din Valea Jiului, autori a nenumărate inovații, care în prezent au devenit asistenți la Institutul Tehnologic de Cercetări Miniere din Valea Jiului.

La examenele care s'au dat la începutul acestui an școlar pentru admiterea în școlile speciale de doi ani, de pe lângă Institutul Politehnic din București, peste 60 la sută din candidații muncitori au obținut nota 10 și 9 la proba de matematică. Aceasta arată că de mincinoasă este legenda că muncitorii nu ar fi pregătiți pentru cariere, că muncitorul cîci trebuie să rămână mereu în aceeași stare de inapoiere culturală, că școala nu este pentru el.

Capitalismul avea interesul să sape o prăpastie de necretcut între muncia fizică și intelectuală. Muncitorul trebuia să fie doar un rob al mașinilor, un instrument care realizează profituri pentru capitaliști. Socialismul creează constructorii activi și conștienți, stăpâni ai mașinilor, oameni care să știe a folosi din ce în ce mai bine cuceririle tehnicii și științei.

Regimul nostru de democrație populară cere noilor cadre de ingineri care au ieșit sau vor ieși de pe băncile școlii să aplice în mod creator cunoștințele dobândite. Alături de tehnicienii și inginerii mai vechi, noile cadre trebuie să contribuie prin munca lor însușită la dezvoltarea rapidă a economiei noastre. Ei trebuie să învețe conținutul din minunata tehnică sovietică, tehnica cea mai înaintată din lume, să devină săfătorii și îndrumătorii de zi cu zi ai muncitorilor din rândurile cărora s'au ridicat, să dovedească modestie în relațiile lor cu ceilalți tehnicieni și muncitori, cu colectivul de muncă unde lucrează.

Tehnicienii și inginerii mai vechi trebuie să-i primească cu dragoste pe noii lor colegi, să vadă în ei adevărați tovarăși de muncă, să le împărtășească experiența lor, și în același timp să învețe de la ei.

Tinerii muncitori aflați acum pe băncile școlilor superioare trebuie să se arate demni de încrederea pe care Partidul și Guvernul le-a acordat-o. Ei trebuie să învețe cu îndărie pentru a-și apropia cât mai temeinic cunoștințele predate. În același timp, ei trebuie să păstreze o legătură permanentă cu muncitorii din întreprinderile din care au plecat, să nu se rupă de frământările și preocupările colectivului lor de muncă.

Învățând din minunata experiență a Uniunii Sovietice, care a ridicat din rândurile muncitorilor și țărănilor muncitori cea mai înaintată intelectualitate din lume, noi ducem astăzi o politică revoluționară în domeniul ridicării unei noi intelectualități, în stare să folosească, în interesul poporului muncitor, cuceririle tehnicii și științei. Prin reforma învățământului s'au deschis porțile școlilor și Institutelor superioare pentru fiii și fițele oamenilor muncii, care sub capitalism au fost înfrunți de parte de lumina cărții. S'au creat cursuri speciale de doi ani pe lângă Facultățile Institutelor de învățământ superior care vor forma din rândurile muncitorilor de înaltă calificare ingineri pentru toate domeniile de exploatare. Intr-o serie întreagă de regiuni ale țării au fost înființate școli și Institute noi. Harta noastră culturală este cu totul alta decât în trecut. Astăzi la Brad, în inima Munților Apuseni, funcționează un Institut pentru minierii din regiune; în bazinul carbonifer al Văii Jiului, funcționează Institutul Cărbunelui; la Câmpulungul Moldovei, frumosul oraș din pădurile Carpaților, fiu de muncitori și țărăni muncitori învață la Institutul de Silvicultură și Prelucrare a Lemnului, iar la Constanța, în vecinătatea Canalului Dunăre-Marea Neagră, și-a început de curând cursurile un nou Institut de Construcții.

Dragostea cu care noii studenți învață în aceste școli superioare, elanul pe care-l dovedesc și mai ales rezultatele concrete pe care ei le

SERIA III ANUL XIX Nr. 1693 6 PAGINI 4 LEI Duminică 26 Martie 1959

Peste 1800 mineri în întrecere la Petrița

Intrecerea socialistă cuprinde un număr tot mai mare de muncitori și tehnicieni din Valea Jiului.

La mina Petrița, peste 1800 muncitori și tehnicieni se află în întrecere. Din

cele 73 grupe care lucrează subteran, 71 sunt în întrecere, 67 dintre acestea depășesc regulat programele de producție.

Rezultatele întrecerii sunt urmărite zilnic prin grafice.

Sporindu-și eforturile, muncitorii și tehnicienii din Valea Jiului luptă cu avânt pentru traducerea în fapt a lozincii „Mai mult cărbune pentru întărirea Patriei, pentru pace!”

Minerii din Lupeni îngrijesc mai bine utilajul

PETROȘANI (prin telefon dela corespondentul nostru). — În cadrul întrecerii socialiste, care se desfășoară în Valea Jiului, sub lozincă „MAI MULT CĂRBUNE PENTRU ÎNTĂRIREA PATRIEI, PENTRU PACE”, minierii din Lupeni dau o mai mare atenție îngrijirii utilajului.

Grupa minerului Vereș Ioșif lucrează într'un abataj-cameră din stratul 5 al sectorului 3. Îngrijind cu atenție

scorul oscilant prin care se transportă cărbunele din abataj în crațer, vehind ca ungerea și schimbarea buleanelor să se facă la timp, echipa minerului Vereș a evitat o serie de defecțiuni și reparații la utilaj, reușind în cursul acestei luni să realizeze depășiri zilnice de program între 18—20%.

La sectorul II, grupa minerului Nicula Lughin care lu-

crează la o înaintare depășește deasemeni zilnic programul de producție cu 40-45 la sută datorită bunei îngrijiri a scoului. Preocupându-se îndeaproape de îngrijirea utilajului, grupele minerilor: Poboren Alexandru, Tomoloagă Ștefan, Apostol Nicolae, Elovian Ion dela Lupeni au reușit să obțină deasemeni însemnate succese în întrecerea socialistă.

Numeroase schele petrolifere și-au depășit programul de producție

PLOEȘTI (prin telefon dela corespondentul nostru). — Tot mai mare este numărul muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor petroliști din Valea Prahovei, care se avântă cu forțe sporite în întrecerea socialistă sub lozincă: „MAI MULT PETROL PENTRU ÎNTĂRIREA PATRIEI, PENTRU PACE!”

Numeroase echipe de intervenție luptă cu însufletire

pentru reducerea timpilor de repunere a sondelor în producție, iar colectivele de tehnicieni și ingineri ale serviciilor tehnologice iau din vreme măsură pentru îmbunătățirea proceselor de extracție ale sondelor cu declin pronunțat de producție. Ca urmare a acestor eforturi, în cea de a doua decadă a lunii Martie, un număr tot mai mare de

schele petrolifere au obținut însemnate succese în producție. Astfel, la schele „Muntenia” Băicoi, programul de producție pe cea de a doua decadă a lunii Martie a fost depășit cu 1,2%, la schele „Muntenia” Câmpina cu 3,9%, la schele „Muntenia”-Boldești cu 0,5%, iar la schele „Muntenia” Ochiuri cu 0,9%.

In cinstea Săptămânii Mondiale a Tineretului

Principalul angajament Pe șanțier și într'o gospodărie colectivă - îmbunătățirea calității produselor

CLUJ, 23 (prin telefon dela corespondentul nostru). — În cadrul unei ședințe, fulger ce a avut loc la secția de șanțier a uzinelor Ianoș Herbak din Cluj, a luat ființă o nouă brigadă U.T.M. de producție, înființată în cinstea Săptămânii Mondiale a Tineretului.

Aceasta este a 12-a brigadă U.T.M.-istă dela uzinele Ianoș Herbak din Cluj.

După înmânarea drapelului de brigadă, tinerii și-au luat numeroase angajamente în muncă. Printre alții, tov. Herki Iosif și-a luat angajamentul să ridice calitatea produselor cu 2% și să realizeze economii de 5%. Deasemeni și tov. Tabău Silvia și-a luat angajamentul să ridice calitatea produselor cu 4%.

CONSTANȚA, 23 (prin telefon dela corespondentul nostru). — La șantierul naval „Sovrom-transport” din Constanța, tânărul Ardeleanu Gheorghe, organizând mai bine munca sa la modelul a patru trepte pentru scara dela masina principală a unui vapor intrat în reparație, a executat această lucrare în 8 ore în loc de 16, cât era programat.

Brigăzile U.T.M.-iste dela Stațiunea de Mașini și Tractoare Coșealăc, care lucrează pe pământurile Gospodăriei Agricole

Colective „7 Noiembrie” din comuna Săcele, prin munca lor încordată au ajutat pe membrii gospodăriei colective să termine însemnările din etapa I-a înainte de termen.

În această perioadă de lucru brigăzile U.T.M.-iste I-a și a II-a au depășit cu 20 henti planul de arat și însămânțat.

Folosind o metodă sovietică de cuplare a trei semănători după un singur tractor cu semănător 40 ha. cu grâu, 40 ha. cu orz, 15 ha. cu ovăz și 10 ha. cu mazăre.

Oamenii muncii la odihnă

In Republica noastră Populară, orice om al muncii are drept la concediu de odihnă plătit. El își poate lua concediul în orice timp al anului, alegându-și anotimpul preferat. Prin grija Partidului și a Guvernului, două dintre cele mai frumoase stațiuni climatice ale țării noastre, Predeal și Sinaia, găzduiesc, începând de anul acesta, mii de oameni al muncii nu numai vara, ca până acum, ci și iarna. Conferința Generală a Muncii a trimis gratuit la odihnă în aceste stațiuni amenajate special pentru iarnă, peste 5000 de muncitori în ultimele două luni. C.G.M. va mai amenaja pentru muncitorii care își iau concediul în anotimpurile friguroase și alte stațiuni climatice ca Buzeni, Azuga, Poiana, Curtea de Argeș etc.

In afară de stațiunile pentru odihnă, muncitorii bolnavi au acum la dispoziție și sanatoriile de iarnă. Pentru prima dată în țara noastră, 8360 de muncitori și-au căutat sănătatea în ultimele luni în sanatoriile din stațiunile balneare Herculane, Govora, Vatra Dornei, Ocna Sibiului, Slănicul Moldovei, Călimănești și Victoria, amenajate special de Ministerul Sănătății, după modelul sanatoriilor de iarnă din Uniunea Sovietică.

In clișeu: Incă un grup de oameni ai muncii sosește la Predeal.

Academia R. P. R. a sărbătorit pe marele savant sovietic V. P. Filatov

Academia Republicii Populare Române a sărbătorit Vineri după amiază, printr'o sedință plină de înălțare, pe academicianul sovietic Vladimir Petrovici Filatov, cu prilejul împlinirii vârstei de 75 de ani.

Au fost de față: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, președinte de onoare al Academiei R.P.R., membri ai Guvernului, reprezentanți ai Ambasadei Sovietice, membrii titulari și corespondenți ai Academiei R.P.R., colaboratori științifici și numeroși oameni de știință.

Sedința a fost prezidată de prof. Traian Săvălescu, președintele Academiei R.P.R., care în cuvântul introductiv a subliniat că viața și opera academicianului V. P. Filatov — una dintre cele mai mari figuri reprezentative ale științei celei mai avansate, ale științei celei mai generoase, științei sovietice, — este o pildă care trebuie să servească la îndrumarea justă a activității științifice din R.P.R.

Acad. Ștefan Nicolae, secretar al Academiei R.P.R., a făcut o comunicare intitulată: „V. P. Filatov, omul și opera”.

Vorbitorul a arătat că academicianul Filatov, unul din cei mai de seamă reprezentanți ai medicinei sovietice, cel mai valoros savant oftalmolog al timpurilor noastre, este un exemplu de om de știință sovietic, animat în toată activitatea lui de dorința fierbinte de a fi util patriei sale și poporului din sânul cărui s'a născut.

Acad. Ștefan Nicolae a citat cuvintele lui Filatov: „La un pol al omenirii, împărțită în două tabere, se află bomba atomică; la celălalt, jîma omenească. Ei bine, inima va învinge!”

După ce a arătat că medicii și oamenii de știință din R.P.R. cu multe de învățat nu numai din descoperirile făcute de marele oftalmolog, dar și din atitudinea lui față de știință, acad. Ștefan Nicolae a spus în încheiere:

Academia R.P.R. se întovărășește astăzi cu toți cei ce-l sărbătoresc pe marele patriot sovietic, pe vajnicul luptător pentru pace, pe ilustrul savant, model de pasiune, de probitate și de optimism științific și, mărturisindu-și dragostea, admirația și respectul pentru acest demn reprezentant al

științei sovietice și al societății socialiste, îi urează cu toată sinceritatea: La mulți ani!

A urmat comunicarea acad. prof. dr. N. Hortolomei despre „Opera chirurgicală a lui V. P. Filatov”.

După ce a făcut o amănunțită expunere științifică a metodelor lui Filatov, acad. N. Hortolomei a spus:

Din viața și opera lui Filatov medicii noștri cu multe de învățat căci, în afară de aplicarea în practică a terapiei tielulare, ea demonstrează că cercetările făcute cu perseverență, în lumina concepției despre lume și viață a clasei muncitoare, descoperă fapte și orientări acolo unde se credea că drumurile sunt închise. Cercetarea cât mai îndânită și persistentă caracterizează știința progresistă și succesele ei.

În încheiere, acad. N. Hortolomei a urcat savantul Filatov mulți ani cu sănătate, spre binele omenirii muncitoare, spre binele celor suferinți.

La sfârșitul ședinței, academicianul au aprobat cu prelungite aplauze trimțterea următoarete telegrame omagiale academicianului V. P. Filatov:

A. R. L. U. S.
CONSILIUL GENERAL DE CONDUCERE
anunță deschiderea
Expoziției
„Grafica sovietică”
cuprinzând reproduceri și stampe după operele pictorilor: A. M. Gherasimov, Cucerănci, C. I. Finoghe-nov, D. A. Smarinov, E. A. Chibric, V. P. Efanov, I. M. Toidze ș. a.
Sâmbătă 25 Martie a. c. ora 12 la Casa Prieteniei Româno-Sovietice din Str. Băiștei Nr. 14.

Recepție în cinstea delegației radiodifuziunii sovietice
basadel Sovietice, I. A. Maximovskii, reprezentantul permanent al V.O.K.S.-ului în R.P.R., precum și alți membri ai Ambasadei Sovietice.
Au fost de față membrii delegației radiodifuziunii sovietice, în frunte cu A. A. Puzin. Au tostat, în aplauzele călduroase ale asistenței, A. A. Puzin, președintele Comitetului de Radio al U.R.S.S., dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședintele al Prezidiului Marii Adunări Naționale, și Matei Socor, președintele Comitetului de Radiodifuziune și Radioteleviziune, pentru prietenia dintre popoarele sovietice și poporul român, pentru președintele N. M. Șvernic și pentru marele prieten al popoarelor, conducătorul frontului păcii, democrației și socialismului, tovarășul Stalin.
Recepția a decurs într'o atmosferă de căldă prietenie,

Intrecerea în gospodăria colectivă

O dimineață însorită de primăvară.
Pe tarlaua dinspre Iecea Mare, membrii Gospodăriei Colective „Victoria” din Lenauheim-Timiș ieșiseră să însămânțeze cele din urmă hectare ce le mai aveau din prima etapă.

— Zorim să terminăm și să ieșim primii în întrecere, spunea Nistor Vasile, brigadierul dela a treia. „Victoria” se cheamă gospodăria noastră colectivă, victorie să avem și noi la însămânțările de primăvară.

La marginea din dreapta a tarlaie lucrează brigada întâia. Înainte de începerea lucrului brigadierul ei, Ilie Gheorghe, se sfătuia cu oamenii ce au de făcut.

— Tovarășul Pavel Gheorghe să conducă mașina de semănat, tovarășul Laza Ieremia conduce caii, iar tovarășul Niculae Marin, cu o pereche de cai și cu grapa de zale, va grăpa locul în urma mașinii...

Și acum hai la treabă, tovarăși — îi îndeamnă el pe oameni. Patru hectare mai avem de însămânțat și gătim cu prima etapă. Dar să nu uităm! Să ne înținem bine, că cei dela a 3-a vor să ne-o ia înainte cu întrecerea.

— Știm tovarăși, doar n'am uitat — glăsuia Pavel Gheorghe, pornind cu mașina de semănat, în urma căreia sămânța rămănea la adâncimea și la distanțele potrivite.

dăriei colective să se facă și bine și la vreme, munca a fost împărțită pe cele trei brigăzi de câmp. Fiecare brigadă a primit spre lucrare suprafețe de pământ, deopotrivă de mari, din întinderea stabilită în plan. Brigada întâia a chemat la întrecere socialistă celelalte două brigăzi. Intrecerea a început să cuprindă colectivul.

Brigadierul Nistor Vasile dela a treia nu s'a mulțumit numai cu vorba, el a arătat oamenilor și fapte, Oriunde a fost greu, el a pus umărul.

A condus mașina de semănat, a condus caii, a fost mereu în mijlocul oamenilor și i-a îndrumat. În felul acesta el a reușit să-i mobilizeze la muncă. În ziua când s'a însămânțat floarea soarelui, brigada a treia a reușit să termine semănatul înaintea celorlalte brigăzi.

Luând exemplul de muncă dela brigadierii, numeroși membri ai gospodăriei colective au folosit chibzuți orice oră din zi și au pornit cu avânt la muncă. Iată, Niculae Marin din brigada întâia a căutat în fiecare zi de muncă să facă mai mult decât era stabilit. Astfel, lucrând cu cultivatorul cu 11 labe, el a reușit într'o singură zi să lucreze întinderea de 5 hectare; iar norma pe zi pentru un muncitor este de 3 hectare.

— Nu prea mi-a fost ușor, spunea el, dar m'am străduțit și am reușit. De câteori ajungeam la capul locului, până ce căi răsuflau nițel, eu curățam labele cultivatorului cu oticul, pentru ca să nu

se înfunde în timpul mersului.

Niculae Marin a depășit norma cu două hectare și a făcut mai mult de două zile-muncă într'o zi lucrătoare. Pilda lui a fost urmată și de Ardeleanu Vichente din brigada a doua și de Pavel Bocșan din brigada a treia, care au lucrat și ei câte patru hectare pe zi, în loc de trei cât este norma.

Asta înseamnă că muncind cu tot mai multă râvnă, întrecând mereu normele, și Niculae Marin și ceilalți membri ai gospodăriei luptă pentru întărirea gospodăriei lor colective, pentru fericirea copiilor lor.

— Ei, tovarășe, spunea Gățăianțu Gheorghe, Strănicuț e munca în colectiv. Turbează chibăuri când văd tot ce facem noi aici. Numai să-l privești pe chibăurul Vița Tudor, sau pe Boni Carol sau Doța Lazăr. Dar noi n'o să-i lășăm să încerce să ne oprească din drumul nostru.

★
Către seară, când soarele coborise spre asfințit, cele trei brigăzi se adunaseră în capul tarlaie. Oamenii erau plini de bucurie și voe bună. Toate brigăzile reușiseră să termine etapa întâia a însămânțărilor. Toate deodată și înainte cu o zi. Dar se gândeau și la spusele președintelui colectivului, tovarășul Uibariu:

„Măine, tovarăși, începem grăpățul și pregătirea terenului pentru etapa a doua. S'o terminăm la timp și eu bine”.

V. Boboc

Pentru îmbunătățirea calității confecțiilor

Numeroasele reclamații în privința calității confecțiilor, aduse în ultimul timp de către cumpărători, au ridicat pe primul plan problema îmbunătățirii calității confecțiilor.

măneacă era mai mare și alta mai mică. Bunurile erau scumpe. Cu toate că e un om de talie mijocie, ală haină pe măsura lui nu s'a găsit în tot magazinul.

critica justă, arătând greutățile lor și făcând propuneri pentru lichidarea lipsurilor. Astfel, tov. Popescu Ion, șef de echipă la ramul Confecțiilor Civile, a recunoscut că în goana după cantitate, pentru un câștig mai mare, unii muncitori au neglijat calitatea confecțiilor.

Incheierea contractului colectiv la uzinele „Industria Sârmei” din Câmpia Turzii

CÂMPIA TURZII 24 (dela corespondentul nostru). — La „Industria Sârmei” din Câmpia Turzii s'a încheiat zilele acestea adunarea generală pentru încheierea contractului colectiv.

Intern de țagă și colac de sârmă vor fi mecanizate. Se va monta o instalație pentru eliminarea aburilor din hala de zincator și o instalație de ventilare la secția cabluri și preparator-decapator.

Viață nouă la mina din Șarul Dornei...

Așa era pe atunci... Cu soule vechi și stricate, minerii din Șarul Dornei scormoneau, zi și noapte, adânc pământul, pentru a scoate mangan.

mele luptătorului comunist Filimon Sârbu. Conștiință că prin munca lor de acum înainte nu mai îmbogățesc un pumn de exploatare, minerii au început să muncească cu mai multă râvnă, cu mai multă însuflețire.

loolul ei se ridică o cabană frumoasă, încăpătoare, pentru dormitor, post de prim ajutor, o sală de festivități și o cântină unde pot lua masa peste 150 de mînieri. În sala cântinei se află o bibliotecă cu aproape 200 de volume și un aparat de radio.

Prelucrarea proiectului de contract colectiv la fabrica de postav Buhuși

BUHUȘI (dela corespondentul nostru). — La fabrica de postav din Buhuși, Neamt au fost terminate lucrările de adaptare și redactare a proiectului de contract colectiv pe anul 1950.

ler și birou s'a început prelucrarea proiectului de contract cu toți muncitorii, tehnicienii și funcționarii, analizându-se și discutându-se capitol cu capitol.

SPORT

66 de cicliști din 12 orașe vor participa la „Cursa Scântei”

La 15 și 16 Aprilie a. c. se va desfășura tradiționala „Cursă Ciclistă” de fond organizată de ziarul „Scântea”, pe distanța București — Brașov — București, în două etape.

CAMPINA: G. Sandru („Petrol Muntenia”). PLOEȘTI: I. Dolet (I.M.P.), Gh. Coman (C.M. B. Brazi), A. Ionescu („Partizanii”), N. Ghezarie (C.P.M.).

Duminică 26 Martie 1950 RADIO ROMANIA ȘI RADIO BUCUREȘTI I: 7.00: Radio Jurnal; 7.45: Buletinul de știri în limba rusă; 8.00: Citirea articolului de fond din ziarul „Scântea”; 8.30: Ora copiilor; 10.00: Emisiune pentru pionieri; 10.30: Transmisie de la Ateneu Republicii Populare Române.

Noi cercuri „A.R.L.U.S.”

HATEG 24 (dela corespondentul nostru). — În ultimul timp s'au înființat cinci noi cercuri „A.R.L.U.S.” în localitatea noastră.

pe lângă următoarele instituții: Comitetul Provizoriu al orașului, Comitetul Provizoriu al pieței, Magazinul de Stat și Cooperativa „Jara Hategului”, Spitalul de Stat și Fabrica de marmeladă.

PE FRONTUL CULTURAL

Symposionul consacrat vieții și operei marelui savant sovietic V. P. Filatov

Cu prilejul celui de a 75-a aniversării a academicianului sovietic savantul V. P. Filatov a avut loc Joi după amiază, în amfiteatru mare al Institutului Medico-Farmacologic, o festivitate organizată de Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Societatea Științelor Medicale, Filiala București. În cadrul acestei festivități a avut loc un symposion despre viața și opera marelui savant sovietic.

După alegerea unui prezidiu al festivității, compus din academicienii dr. V. Mârza, ministru Sănătății, dr. A. Kreindler, I. Ardeleanu, dr. D. Danileopolu și alții, cuvântul introductiv a fost rostit de prof. dr. St. Nicolau, care a subliniat importanța epocii a operei științifice a marelui savant sovietic V. P. Filatov, deschizător de drumuri noi în medicină.

riciți, spre binele Patriei sale și al științei adevărate, puse în slujba păcii și a omnilor muncitoare. A vorbit apoi sora Cărsteanu Lidia, care lucrând la sala de operații a unei clinici oftalmologice, a avut prilejul să cunoască aplicarea tratamentelor sovietice la bolnavi pe care știința burgheză îl declarase incurabili. Am văzut rezultate care m'au impresionat — a spus vorbitoarea — convingându-mă de superioritatea metodelor sovietice.

Cursuri de matematică la club

Clubul întreprinderii „21 Decembrie” (fost SET) a reușit să mobilizeze câțiva ingineri ai întreprinderii, care a aproape în fiecare săptămână vorbesc muncitorilor despre diferite probleme tehnice specifice muncii lor. Astfel, în decurs de o lună și jumătate s'au ținut aici 4 conferințe tehnice. Deasemenea, tot în cadrul clubului, strungarul frunții N. Sorbănescu dela uzinele „23 August” a expus metodele sale de muncă. Și iată, curând după aceasta, tov. Guse Georgehe a început să lucreze la două strunguri.

Conferința directorilor de teatre din întreaga țară

În cursul zilei de Vineri a continuat conferința cu directorii de teatre din întreaga țară. După rapoartele tovarășilor Carada, din partea Teatrului Muncitoresc C.F.R.-Giulești, și Jules Cazaban, din partea Teatrului Municipal, au urmat discuții asupra tuturor rapoartelor prezentate la această conferință. La discuții s'au adus complementele și au fost reievitate unele lipsuri în munca Direcției Teatrelor. Au fost indicate metode pentru alcătuirea repertoriului, pentru realizarea unor spectacole de calitate superioară. S'a discutat deasemenea felul cum lucrează actorii, cum își însușesc mărețea experiență sovietică. Cu deosebire s'a accentuat asupra muncii mai susținute, pe care trebuie să o ducă Direcția Teatrelor din Ministerul Artelor, pentru îmbunătățirea activității teatrelor din provincie.

„Cultura sovietică în slujba luptei pentru pace și progres”

Conferința acad. prof. Traian Săvulescu În ciclul de conferințe „Cultura sovietică în lupta pentru pace”, organizat de Consiliul General de Conducere A.R.L.U.S., prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., a conferențiat Joi după amiază, la Casa Prietenii Româno-Sovietice, despre: „Cultura sovietică în slujba luptei pentru pace și progres”. Conferința a fost urmărită cu deosebit interes de un public numeros. (Agerpres).

A încetat din viață artistul Nicolae Soreanu

Vineri dimineață a încetat din viață, în urma unor grele suferințe, Nicolae Soreanu, student de onoare al Teatrului Național și fost profesor al Conservatorului de Artă Dramatică din București.

RECENZIE

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

RECENZIE

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

Intocmirea regulamentului de clasificare a sportivilor

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R. a întocmit regulamentul cu privire la clasificarea sportivilor din Republica Populară Română.

Regulamentul de clasificare a sportivilor are ca scop stimularea ridicării nivelului sportiv și a performanțelor sportivilor, îmbunătățirea calității muncii de instruire sportivă și ridicarea de noi cadre tinere sportive, precum și organizarea evidenței sportivilor calificați.

Noul regulament va intra în vigoare la 1 Mai 1950, iar normele de clasificare întocmite de Direcția Instruirii Sportive sunt valabile pentru rezultatele obținute de sportivii dela data de 1 Ianuarie 1950.

La 24 Martie a apărut la București No. 12 (72) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

intra în vigoare

intra în vigoare în ziua de 1 Mai 1950, iar normele de clasificare întocmite de Direcția Instruirii Sportive sunt valabile pentru rezultatele obținute de sportivii dela data de 1 Ianuarie 1950.

zece de mil de agenți ai Securității

zece de mil de agenți ai Securității. Scopul principal al „alegerilor” este de a marea esența fascistă a regimului cillei lui Tito-Rancovici. Insuși Tito, călăul sângeros, a mărturisit în discursul rostit la Split în ziua de 6 Martie a. c. că, în anul 1949, din 2.200.000 de muncitori, 400.000 (18%) n'au ieșit la lucru, iar la un meeting electoral ținut la Drvar el a fost nevoit să recunoască că... „autoritățile locale impun greșit pe țărani. Multora dintre ei autoritățile le curăț podurile până la ultimul gram... Țăranii nu vor să însămănânteze ogoarele.”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei”

„Lupta eroică a poporului din Coreea de Sud pentru unitatea și independența patriei” este de acum o săptămână un slogan care se aude din toate colțurile țării noastre. Sloganul este simplu, dar profund și cuprinde în sine toate aspirațiile noastre.

CEI TREIZECI DE ARGINȚI AI TRADĂRII LUI IUDA-TITO

de AUREL BARANGA

Cetățenii matinali ai Belgradului au putut admira într-o dimineață de februarie un frumos desen apărut peste noapte pe zidurile clădirilor. Trăsă cu șablonul, caricatura purta ca motto următoarea frază: „Cu băno-nelele poți face orice, numai să te așezi pe ele nu!” De-
desubtul inscripției desenul reprezenta pe obezul dictator fascist odhănuindu-și trupul ghiftuit în vârful a patru ba-ionete. În spatele său, într-o poziție asemănătoare, Mose Pjade își șoptea liniștit la ureche: „regimul lui Tito este din ce în ce mai stabil”.

În aceeași dimineață, înarmați cu bidinele și găleți cu var, ienicerii lui Rancovici nu mai pridădeau să curețe zidurile de desenul ce arăta că împotriva terorii, a arestărilor masive, a închisorilor și lagărelor ce gem de deținuți, a „lichidărilor fizice” după modelul sistemelor înaintate ale Gestapoului, împotriva năpraznicilor torturi și chinuri, luptătorii veghează, iar poporul muncitor își păstrează întregi nădejzile.

Slugile, scribii lui Rancovici, s'au repezit să ștergă desenul, dar în noaptea următoare el a apărut în alte cartiere, în alte orașe și lângă sate slovene, croate sau muntene-grene, alături de inscripții și lozinci ce cheamă poporul la luptă.

— De unde vine această putere de luptă și de rezistență a poporului iugoslav? se întreba acum câțiva vreme un ziarist apusean venit în Iugoslavia să cunoască realitatea la fața locului. La această întrebare a observatorului — de altminteri un veteran reacionar — nu poate fi decât un singur răspuns: — Din conștiința din ce în ce mai fermă pe care o are fiecare iugoslav că a fost vândut pe taraba occidentalului.

Într-o serie de articole publicate sub titlul, sugestiv intitulat, „Titotă-litara”, André Laguerre, șeful oficiului din Paris al Revistei „Time”, au lăsat armele spundând: „Fraților, să ne facem că n'am auzit nimic”.

Unul din lucrurile despre care Tito pălăvrăgește necontenit este planul lui cincinal. Cât de bine mereu lucrurile în legătură cu acest plan, vom vedea dacă ne vom arunca ochii în chiar presa condusă de ctomagul lui Djilas.

Fihuica fascistă „Slobodna Vobodina” din 7 Ianuarie 1950 scrie sub titlul „In priverca fluctuației muncitorilor”, următoarele: „Cauza principală pentru care muncitorii părăsesc unele întreprinderi și pleacă în altele este dezinteresul față de dezvoltarea lor și neasigurarea condițiilor de trai. Se fac muncitorilor promisiuni în realitate ulterioară nu pot fi îndeplinite, ceea ce provoacă neîncredere față de întreprindere. Întreprinderea Metalia din Subotica a avut în decursul anului trecut 363 cazuri de fluctuație”.

Alți oficiali fascisti, „Rad”, din 2 Februarie 1950, scrie următoarele: „La întreprinderea din Novi-Sad, „Peter Drapsin”, lucrează numeroși muncitori noi — tineri de la țară pentru care nu se poartă nici o grijă. Locuința în care locuiesc acești tineri nu corespunde nici pe departe. Ea este complet neglijată și plină de gunozi. Tinerii n'au unde să se spele și nici nu le spală nimeni ruiele. Patru zile n'au cerceafuri, dar și pațuri sunt puține. Pe 12 pațuri au dormit 28 de tineri. Această dezinteresare a conducerii în întreprindere a făcut ca din 32 de muncitori care locuiau într-o cameră 20 să fugă”.

Din când în când, topit în furturi ca un portar de hotel american sau făcând concurență măscăricilor, Tito spovădește despre munca... „voluntară” din Iugoslavia. Despre această muncă „voluntară” circulă însă o glumă amărâ la fel de cunoscută sârbilor ca și croaților, muntene-grenilor sau slovenilor.

— De munca asta voluntară n'are nici un rost să te ferești, fiindcă ori câți te-al ascunde tot te prind copiii lui Rancovici! — „Păi atunci de ce e voluntară?” — „Fîndcă așa vrea Tito!”

Astfel în Februarie 1949 peste nouă mii de tineri au fost trimiși la „muncă voluntară”, la tăiatul lemnelor din pădurile Serbiei.

Au fost trimiși, în plină iarnă, mii de tineri, la tăiatul pădurilor. Graba de curgea din proaspătă semnare a unor contracte cu stăpâni englezi care adăuga la celelalte bogății ferite și pe aceea tores teră. Tinerii au fost atârși de bine echipați încă din prima săptămână au căzut degerați pe șosele și o mie. Condițiile de muncă au fost atât de bune încât într-o scrisoare trimisă acasă tânărul Millan V... cerea „o flanelă

toată scursoarea burgheziei și a camarilei monarchice formeză cadrele de bază ale hîngherilor lui Rancovici porniți la vânătoare turbată împotriva muncitorilor cinstiți ce se împotrivesc politicii trădătorului. Comuniștii cinstiți, simpatizanții lor, cei care din prima clipă și-au mărturisit adevîna la Rezo-luția Biroului Informativ de demascare a trădării titoiste sunt călăși, filaiți, vanași.

Raziile și ridicările sunt atât de năpraznice și în conștință atât de dramatice — bolnavi smulși din spital — două zi după operații grele și împinși în dușe negre — unul din ziarist englez — în cel din numeroși gazetari englezi, ce se lăfăiesc în hotelurile din Belgrad — nu s'a putut abține să spună: „o cîntire a regimului lui Tito este astăzi o imposibilitate fiindcă din doi cetățeni, trei sunt arestați”.

Un ziarist american cu mai puțin humor a ținut să precizeze: — „Imposibil! Colegii mei britanici exagerază. Cum o să fie arestați trei când din doi cetățeni unul e exterminat?”

„Dar cine este în defintiv acest Tito?” — s'a întrebat anul trecut un gazetar american specializat în reportajii de senzație; cine este „fîhru-rul Iugoslaviei”? a scris cu sarcasm — sau cinism, nu poți ști niciodată — gazetarul cu pricina.

Urmează două coloane de laude la adresa lui Tito, privind agilitatea lui la tenis, la pescuit, vânătoare și între altele și la strategie: „Tito nu e un om nou în meseria asta, nu trebuie uitat că a servit ca plutonier în armata austro-ungară”.

Concluzia gazetarului american merită și ea să fie amintită: „Abia după ce l-am cunoscut ne-am convins de justetea frazei lui Randolph Churchill: „Tito, fratele și tovarășul nostru”. Numai că încheierea ziaristului american nu trăgea toate învățămintele. Frația dintre Tito și Churchill, tată și fiu, este mult mai adîncă decît încercarea ei să înștinueze. Este frația hienelor turbate, a cio-cilor și a pirăților de no-rodade.

Articolul mai sus amintit a avut succes cu atât mai mult cu cît ziaristul respectiv se afla în „continutarea” unor articole „bombă”. Cu o săptămîna înainte scrisese despre „Ise Koch, strangulatoarea din lagărele naziste”, iar la sfîrșitul portretului lui Tito, reporterul își anunța viitorul articol: „Despre Mîstinguetii” sau „De vorbă cu cele mai frumoase picioare ale Franței”.

— „Tito fratele și tovarășul nostru”, a spus Randolph Churchill, și'n cuvintele lui stă înscrisă toată trădarea lui Tito, pe care privedem o ochii înapoi spre anii războiului, abia acum o înțeleg iugoslavii în toată mărșăvia ei. Suntem în 1943. Zărite lumii capătă lumina nădejdi. Suntem după glorioasa epopee a Stalingradului. Tito însă cal-torează cu sînge rece prețul trădării. Tratează cu nemții „generosul amistițiu”, de pe urma cărui numai în bătălia războiului Tara și Piva sunt încercuți peste douăzeci mii de partizani.

Au pierit acolo ucși de gloanțe fasciste peste zece mii de partizani, în timp ce elica lui Tito fugise.

În schimb, acolo în valea Sutesca, în înșurii focului, s'a născut acel cântec ce-a încăl-zit inimile a mii de luptători, cântec ce e astăzi pe buzele tuturor iugoslavilor cinstiți: „Scumpă Uniune Sovietică, fără tine lumea ar fi singură, fără tine după noapte, n'ar mai veni ziua”, cântec ce otrăvește orele dăntute de vedenii ale lui Tito, refren ce-l face să spumege de mînie și împotriva cărui Rancovici nu poate lua nici o măsură chiar de-ar fi să în-măscă ocele și cazematele lui de exterminare.

Și Tito își imaginează că lucrurile vor putea continua. Să știe neîntrebuțit că milioanele de muncitori cinstiți și conștienți care au apărut cu arma în mîna demnitatea patriei lor știu cum trebuie plătîi trădătorilor. Ni-meni și nimic nu-l va putea scăpa de mînia lor! Treizeci de judecăți și treizeci de o-sănde și încă vor fi prea pu-țini pentru cei treizeci de ar-ginți ai trădării lui Iuda-Tito!

A doua zi a avut loc o ra-zie cumpănită prîntre seroziari. Casele au fost răcolnite, n'au fost cruțați nici bolnavii, au fost rădicați bătrînii, invalizi și copii de școală. Foști ofi-țeri S.S., foști ustași, spioni, haite de asasinii plătîți de imperialiști, foști cetnici,

se repezi spre vila lui Tito din Dedinje strigînd: „Jos Tito! La sînzărațoare!”

Își închinăse bietul nativ că soldații o să-i pună capăt zilelor.

se repezi spre vila lui Tito din Dedinje strigînd: „Jos Tito! La sînzărațoare!”

și un om nou în meseria asta, nu trebuie uitat că a servit ca plutonier în armata austro-ungară”.

Modul cum s'a terminat însă munca în acest lagăr al morții voluntare merită a fi consemnat. Din aproape nouă mii de tineri căși „s'au prezentat” cu arcana la muncă, mulți au căzut degerați, unii s'au ales cu infirmități pentru toată viața, iar alții au încercat diverse evadări. N'au reușit fiindcă paza se făcea în ultima vreme cu ajutorul câinilor polțiiși. Judecata fugărilor avea loc jumătate în lagăr și jumătate afară din „tabără”.

Acest bilanț cunoscut nu l-a împiedicat însă pe Tito ca într-o cuvîntare să vorbească despre „entuziasmul cu care tinerii noștri vin în tabără de unde nu vor să mai plece”. Nici nu mai pot, chiar dacă ar voi!

Cuvîntărea a apărut în fi-șuica camarilei titoiste și a făcut ca mai toți cetățenii să o privească cu indignare.

Din acea zi circulă prin în-treaga Iugoslavia o glumă.

— „Știi că Rancovici mînta mai bine ca Djilas. Djilas mînta mai bine ca Pjade. Pjade mai bine ca Goebels, iar Tito mînta mai bine ca toți!”

Când peste câteva luni de la terminarea muncii în la-gărul forestier mai sus amîn-tit s'a pus problema încredă-rii lemnelor și trimiterii lor către stăpînii lui Tito de la Londra sau Washington, în-tr-o singură noapte, pe va-goanele de cale ferată ce tre-buiau să transporte cherestele spre porturile Adriatice, au apărut sute de inscripții:

„Iugoslavi, în aceste vagoane sînt lemnele noastre și viața tinerilor noștri. Aceste va-goane sînt sicriile noastre!”

Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Nu pacea sătului. Nu pacea călăilor. Ci pacea măreții, senină, Curată.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Pe drapelul trimis în dar femeilor Uniunii Sovietice de către femeile Franței, era brodat cu litere de aur un jurămint: „Niciodată mamele franceze nu-și vor da fiii pentru un răz-bot împotriva U.R.S.S.”

Aș vrea să așez drapelul ăsta mare așa, încât de-orunde ar privi, toți oamenii să-l vadă'n departare involburat, în fiecare zi.

Și știu că s'ar cutremura de groază citind ce scrie acolo, pe drapel, oricare dintre cei ce mai visează s'asvârle iarăși lumea în măcel.

Iar oamenii cinstiți de pretutîndeni, citind cuvîntu'n flamură brodat, ne vor jura, cu același glas fierbinte, că nimeni, nicăeri și nicodată nu-l va urni s'atace țara'n care

egal și liberi oamenii trăesc și-al cărei spor e pildă și chemare pe drumul lui Octombrie cel mare pentru întreg cuprînsul pămîntesc. Iar noi, în fața mamei franceze, jurăm c'om inchina ai noștri ani ca să sdrobim a morții metereze să isbîndească-al păcii partizani. Vom șterge exploațării urma tristă și-om crește fericirea tuturor, ca să'mplînim chemarea leninistă și-al lui Stalin cuvînt brîurilor! Ni-l dragă viața, roadele mai bune și cîntecul voios, pioneresc. Nu în zadar, mărețea Uniune loți muncitorii — mamă o numesc — Alătura de noi puterea mare a mamei, a întregului popor în lupta păcii, crește cu'nفور. Nu e nimic ca dușmanul e tare; mai tare este ea, de zeci de ori!

In românește de DAN DEȘLIU

Jucăriile gangsterilor americani

de D. ZASLAVSKI

Presă capitalistă americană se ocupă cu de-ale ei: face valvă în jurul bombelor atomice și „superatomice”. I s'a dat sarcina să sperie popoarele. Ea încearcă să sperie și noi nu ne temem. Presă aceasta inspiră desigur, în tocmă ca un canibal. Imaginea ce ne-o făceau despre canibal, ca despre un om gol, din insulele Polineziei, s'a în-vechit de mult. Canibali de astăzi poartă pantaloni și haine, ochelari cu lentile ovale și duc un autentic „mod de viață american”.

Când am răscolit pentru prima oară revista „Jucării” — care ar fi trebuit să fie cea mai pasnică publicație periodică din Statele Unite — am rămas nu numai desguștați, ci și înmărmuriți. Revis-ta aceasta nu e pentru copii, ci pentru americanii adulți, care fabrică jucării cu scopul de a face „educația” copiilor din Statele Unite. Dacă des-chizi un număr al acestei re-viste ai impresia un moment că ai intrat într'adevăr într'un magazin pentru copii.

Dar îndată te ia cu frig. Ai nimerit de fapt în arsenalul unui canibal. Pe teighea sunt soape, în dulapuri monștri născocîți de fantezia unui sălbatic, și prețutîndeni — bombe atomice. Te asurzesc strigătele:

— Cumpărați o bombă atom-ică pentru copilul dum-neavoastră! Iați niște „ato-mice” minunate! Cele mai bune bombe, cu exploziibil mortal!

Una dintre jucării se nu-meste „Tîntirea fără gres”. Reclama înfățișează un copil cu un avion în mîna. De avion sunt agățate bombe ato-mice. Pe podea se pune ma-cheta unui oraș cu zgărie nori în miniatură, cu căsuțe de locuit, grădini și parcuri, străzi și piețe. Băiatul trage de o sfoară și bombele cad, una după alta, peste „oras”. Textul reclamei sună astfel: „Lovitura directă! Mai tare ca oricînd! Nu va mai văi cărți și magazine pentru copii sunt pline cu arme de jucărie. Aceasta este o jucă-rie realistă, o jucărie atrăgă-

toare; copiii și țin la ea. Prețul: doi dolari și jumătate”.

Revista „Jucării” îi face concurență revista „Jucării și nouțății”. O pagină întreagă a acestei reviste este consacrată inventatorului bombelor atomice de jucărie, Găsim aei desene și ilustrații, din care aflăm că o fabrică întreagă se ocupă de producția jucărilor atomice. Este prezentată chiar banda rulantă pe care se montează aceste bombe ato-mice pentru copii. „Bomba” e un cilindru legat printr'un fir de o baterie mică, cu un

toată scursoarea burgheziei și a camarilei monarchice formeză cadrele de bază ale hîngherilor lui Rancovici porniți la vânătoare turbată împotriva muncitorilor cinstiți ce se împotrivesc politicii trădătorului. Comuniștii cinstiți, simpatizanții lor, cei care din prima clipă și-au mărturisit adevîna la Rezo-luția Biroului Informativ de demascare a trădării titoiste sunt călăși, filaiți, vanași.

Raziile și ridicările sunt atât de năpraznice și în conștință atât de dramatice — bolnavi smulși din spital — două zi după operații grele și împinși în dușe negre — unul din ziarist englez — în cel din numeroși gazetari englezi, ce se lăfăiesc în hotelurile din Belgrad — nu s'a putut abține să spună: „o cîntire a regimului lui Tito este astăzi o imposibilitate fiindcă din doi cetățeni, trei sunt arestați”.

Un ziarist american cu mai puțin humor a ținut să precizeze: — „Imposibil! Colegii mei britanici exagerază. Cum o să fie arestați trei când din doi cetățeni unul e exterminat?”

„Dar cine este în defintiv acest Tito?” — s'a întrebat anul trecut un gazetar american specializat în reportajii de senzație; cine este „fîhru-rul Iugoslaviei”? a scris cu sarcasm — sau cinism, nu poți ști niciodată — gazetarul cu pricina.

Urmează două coloane de laude la adresa lui Tito, privind agilitatea lui la tenis, la pescuit, vânătoare și între altele și la strategie: „Tito nu e un om nou în meseria asta, nu trebuie uitat că a servit ca plutonier în armata austro-ungară”.

Concluzia gazetarului american merită și ea să fie amintită: „Abia după ce l-am cunoscut ne-am convins de justetea frazei lui Randolph Churchill: „Tito, fratele și tovarășul nostru”. Numai că încheierea ziaristului american nu trăgea toate învățămintele. Frația dintre Tito și Churchill, tată și fiu, este mult mai adîncă decît încercarea ei să înștinueze. Este frația hienelor turbate, a cio-cilor și a pirăților de no-rodade.

Articolul mai sus amintit a avut succes cu atât mai mult cu cît ziaristul respectiv se afla în „continutarea” unor articole „bombă”. Cu o săptămîna înainte scrisese despre „Ise Koch, strangulatoarea din lagărele naziste”, iar la sfîrșitul portretului lui Tito, reporterul își anunța viitorul articol: „Despre Mîstinguetii” sau „De vorbă cu cele mai frumoase picioare ale Franței”.

— „Tito fratele și tovarășul nostru”, a spus Randolph Churchill, și'n cuvintele lui stă înscrisă toată trădarea lui Tito, pe care privedem o ochii înapoi spre anii războiului, abia acum o înțeleg iugoslavii în toată mărșăvia ei. Suntem în 1943. Zărite lumii capătă lumina nădejdi. Suntem după glorioasa epopee a Stalingradului. Tito însă cal-torează cu sînge rece prețul trădării. Tratează cu nemții „generosul amistițiu”, de pe urma cărui numai în bătălia războiului Tara și Piva sunt încercuți peste douăzeci mii de partizani.

Au pierit acolo ucși de gloanțe fasciste peste zece mii de partizani, în timp ce elica lui Tito fugise.

În schimb, acolo în valea Sutesca, în înșurii focului, s'a născut acel cântec ce-a încăl-zit inimile a mii de luptători, cântec ce e astăzi pe buzele tuturor iugoslavilor cinstiți: „Scumpă Uniune Sovietică, fără tine lumea ar fi singură, fără tine după noapte, n'ar mai veni ziua”, cântec ce otrăvește orele dăntute de vedenii ale lui Tito, refren ce-l face să spumege de mînie și împotriva cărui Rancovici nu poate lua nici o măsură chiar de-ar fi să în-măscă ocele și cazematele lui de exterminare.

Și Tito își imaginează că lucrurile vor putea continua. Să știe neîntrebuțit că milioanele de muncitori cinstiți și conștienți care au apărut cu arma în mîna demnitatea patriei lor știu cum trebuie plătîi trădătorilor. Ni-meni și nimic nu-l va putea scăpa de mînia lor! Treizeci de judecăți și treizeci de o-sănde și încă vor fi prea pu-țini pentru cei treizeci de ar-ginți ai trădării lui Iuda-Tito!

A doua zi a avut loc o ra-zie cumpănită prîntre seroziari. Casele au fost răcolnite, n'au fost cruțați nici bolnavii, au fost rădicați bătrînii, invalizi și copii de școală. Foști ofi-țeri S.S., foști ustași, spioni, haite de asasinii plătîți de imperialiști, foști cetnici,

și un om nou în meseria asta, nu trebuie uitat că a servit ca plutonier în armata austro-ungară”.

Modul cum s'a terminat însă munca în acest lagăr al morții voluntare merită a fi consemnat. Din aproape nouă mii de tineri căși „s'au prezentat” cu arcana la muncă, mulți au căzut degerați, unii s'au ales cu infirmități pentru toată viața, iar alții au încercat diverse evadări. N'au reușit fiindcă paza se făcea în ultima vreme cu ajutorul câinilor polțiiși. Judecata fugărilor avea loc jumătate în lagăr și jumătate afară din „tabără”.

Acest bilanț cunoscut nu l-a împiedicat însă pe Tito ca într-o cuvîntare să vorbească despre „entuziasmul cu care tinerii noștri vin în tabără de unde nu vor să mai plece”. Nici nu mai pot, chiar dacă ar voi!

Pace Ni-e dragă munca și pacea

de MIHAIL GHINESCU

tehnician la fabrica „Drapelul Roșu”

Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Nu pacea sătului. Nu pacea călăilor. Ci pacea măreții, senină, Curată.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr. Mai strînsi, mai puternici, ca o stîncă. Faceți din milioanele fără număr O forță, O forță, Ce arde și-aruncă Văpaia luminii în noaptea-adîncă. Ridicați-vă aprigi, drepti, tot mai sus, Tot mai sus, înspre soare.

Știi voi ce'nseamnă adevărata pace? Pentru noi, cei noi! Inseamnă holde-aurii pe'ninsul cîmpilor, O viață mai bună pentru viitorul copiilor, Inseamnă război cumpletei mizerii și foamei, Prunc sănătos în brațele mamei, — Inseamnă fum pe turla hogoacului, Păine destulă pe masa sîracului... Știi voi ce'nseamnă cuvîntul pace? Inseamnă lumină, lanțuri zdrobite, Cultură, rîni vindecate, case clădite, Mașini tot mai multe, belșug tot mai mare. Da... Pace inseamnă dreptate. Pace inseamnă luptă înainte de toate. Pace e lupta Partidului nostru. Pace e glasul mulțimii, al sîngelui vostru, Muncitori din uzine aliați cu țărani. Da... Pentru pace, stați umăr la umăr

„Departate de Moscova“ de V. Ajaev

O carte despre omul epocii staliniste

„Nu s'au gândit desigur în lumea aceea cruntă a lui 1941, nici Batmanov, nici Zalchind, nici Beridze, nici Covsov, nici unul dintre constructorii conductelor petrolifere dintre peninsula Taisin și orașul Novinsk, că munca și lupta lor vor fi ocolite pentru salvarea Patriei de cotropirea hitleristă va sluji într-o zi drept un adevărat model tuturor oamenilor sovietici, va însușiți pe oamenii muncii din alte țări, pornite pe drumul construcției socialismului. Constructorii conductelor aveau conștiința că faptele extraordinare pe care le săvârșesc sunt firești ca apa și ca aerul, sunt atribute nelipsite ale vieții lor de fiecare zi.

S'a ridicat însă din mijlocul constructorilor sovietici un romanier deosebit de talentat ca V. Ajaev, care a cuprins în paginile unui roman în trei volume esența vieții șantierului, cele mai semnificative momente ale sale, dăruind literaturii sovietice o operă de excepțională valoare literară, plină de frământările și elanurile eroice ale unei grele și hotărâtoare epoci din istoria marii Țări a Socialismului.

De la prima până la ultima pagină romanul „Departate de Moscova“ ține încordată atenția cititorului și îl emoționează profund. Autorul are marele merit de a arăta cum în faptele mari și mici ale realității în dezvoltare, în focul muncii și al luptei, răsare necontenit și crește biruitor — în ascuțită luptă cu „vechiul“ — ceea ce este nou, înalt, avântat spre viitor în gândirea, morala și acțiunea oamenilor sovietici. Vasili Ajaev desvăluie astfel cititorilor, pe măsura desfășurării acțiunii, minunata și neasemuită poezie a realității sovietice, poezia unei vieți în care luptei și muncii pentru apărarea și fericirea Patriei, a unei vieți bogate și pline, în care însușirile cele mai de preț ale omului, forța lui spirituală și morală, căpătând o dezvoltare nemăslănită în istorie.

Acțiunea romanului se petrece în Extremul Orient sovietic, pe malurile râului Adun, în primul an al Războiului pentru Apărarea Patriei. Aici trebuie construită o conductă prin care să fie adus petrolul din insula Taisin până la orașul Novinsk. Petrolul acesta e de o mare însemnătate pentru războiul de apărare împotriva năvălitorilor fascistii. Conducța a fost proiectată încă dinaintea de război și planurile alcătuite prevedeau trei ani pentru construirea ei. În condițiile războiului este însă necesară reducerea timpului de construcție la un an. Pentru realizarea acestei sarcini deosebit de grele și importante este nevoie de o conducere realistă și hotărâtoare de o rigoare pozitivă și îndrăzneță în acțiune și tehnică. În această scop Guvernul Sovietic trimite pe înghetații țării lui Novinskului, unde iarna ține 7 luni, trei oameni de nădejde: Batmanov, un inginer șef de șantier, care a condus șantierele dintre cele mai importante ale Țării Sovietice, Beridze, un inginer de frunte care va prelua funcția de inginer șef al șantierului, și tânărul inginer Covsov, ajutorul lui Beridze.

Sarcina de luptă a acestor oameni la mii de kilometri de front este tot atât de importantă ca și pe front.

Batmanov, Beridze, Covsov, împreună cu secretarul organizației de partid a șantierului, Zalchind, muncesc zi și noapte fără preget pentru a pune în linie de bătaie complexul aparat al șantierului. Ei se izbesc la început de faptul că foarte mulți dintre tehnicienii și funcționarii direcției nu văd limpede semnificația și perspectivele șantierului și socot că ar fi mai folositor pe front înfruntându-l direct pe fascistii în luptă pentru apărarea Patriei. Tănturor acestora Batmanov, cu voința sa fermă, cu toată puterea convingerii bolșevice le arată că ve de greșii sunt, că în noi are Patria de ei acolo unde se găsesc, că

de mult pot sluji apărarea Patriei pe locurile lor de muncă. O scenă din roman este deosebit de caracteristică. În cabinetul lui Batmanov năvălește Rogov, un tânăr inflăcărat, care cere insistenț să se îngăduie plecarea pe front. Batmanov îi răspunde cu calm: „Patria are nevoie de un alif de ajutor decât cel pe care îl oferi dumneată. În prezent pentru noi are importanță ordinea și organizarea de oțel în dosul frontului. Dacă fiecare va face tot ce-i trece prin cap, suntem pierduți”. Batmanov reușește să răzbească pe șantier acea „organizare de oțel” antrenând cu curaj în muncă de conducere o serie de oameni capabili, hotărâți și plini de inițiativă, tineri de vechia direcție în mușcații birourilor. O viață nouă se naște tot mai mult pe șantier. Se întăresc și aici minunate acte de eroism, demne să stea alături de cele de front. Comsomolista Tania Vasilenko — inginer de transmisii — organizează o brigadă de comsomoliști pentru a realiza o sarcină extrem de grea dar de o mare însemnătate pentru asigurarea conducerii întregului șantier: construirea comunicațiilor telefonice între secțiile și direcțiile, prin întinsa taigă, printre ghețuri și troene de zăpadă.

Soferul Smorcov și tractoristul Silin străbat calea până la punctul cel mai depărtat al șantierului pe un rău înghetaț, între diferitele secțioare se întind sute de kilometri de pustietate. În aceste paragini nu-i întovărășește decât viscolul și gerul aprig. Totuși, în pofida piedicilor care le stau în cale, ei ajung la țintă, croind prin pilda lor drum și alături mașini și tractoare cu remorci. Și câte alte fapte vitejești nu se petrec zilnic în această mare bătaie!

Ce îl ajută pe oameni să birue greutățile, săvârșind cu zămbetul pe buze fapte de care atâtădați nici nu s'ar fi crezut în stare? E acolo sentimentele acestor conștiințe care li însufleșește pe luptătorii frontului să respingă eroice atacurile dușmanului sălbatic, să-i pregătească înfrângerea. Este dragostea fierbinte pentru Patria Socialistă împletită cu nemărginită încredere în Partidul Bolșevic, în marele Stalin.

Zalchind îi spune lui Batmanov cu privire la discursul lui Stalin dela 7 Noiembrie: „Discursurile lui Stalin ne-au dat tănturor puteri și minte. În asemenea zile creștii cu un cap mai înalt! El știe când cuvântul său este deosebit de necesar pentru popor. A zis: noi vom învinge, și vom învinge. Vorbele lui se adevăresc întotdeauna. Și atunci populația de două miliarde a globului are să se gândească mai atent la forța noastră”. Aceste cuvinte îl caracterizează de deplin pe Covsov. La el, ca și în multe alte personaje ale cărții, se desvoltă însușiri care vestesc pe omul comunist. Printre altele la loc de cinste stă faptul că critica și autocritica devin pentru oamenii sovietici o însușire suferitoare esențială, o trăsătură morală fundamentală a caracterului lor.

Câtă deosebire între Covsov și Grubschi, fostul inginer șef al șantierului! Acesta este unul din autorii vechiului „ocean” birocratic de construcție a conductei. Plin de îngâmfare, el respinge critica și consideră încercările îndrăznețe de a se găsi o nouă soluție, care să reducă timpul de construcție a conductei la un an, drept jigniri personale.

Alături de conducătorii șantierului în paginile cărții lui Ajaev trăiesc o viață intensă, bogată, numeroase alte personaje, care ne desvăluie trăsăturile minunate ale omului epocii staliniste. Iată-l de pildă pe sudorul Umara. Mergând pe calea de beton, străduindu-se să îndărjire să plece la lucru într'unul din sectoarele cele mai depărtate. Pentru oamenii aceștia munca devine o necesitate ca apa și ca aerul, un izvor nesecat de bucurie. Cât de tipică în această privință este figura bătrânului șef al turnătoriei dela uzina din Novinsk, Ivan Baturin, care în primele zile ale aplicării unor noi metode n'a părăsit nici zi, nici noapte uzina. Oamenii simțeau ca pe front nevoia de a sta zi și noapte la postul lor de luptă, cu arma îndreptată spre inamic.

Pe toți oamenii aceștia îi unește dragostea pentru Patrie, pentru socialism, pentru Stalin. Ei ne dau o imagine vie, sușește proiectul lui Beridze, deși prezintă unele primejdii tehnice: malul stâng este inundabil, etc.

Ce mărturisește acest fapt? Increderea năfărmurită în forțele uriașe ale poporului, în patriotismul lui inflăcărat, în stare să mule munții din loc. Această încredere e o trăsătură profund stalinistă, pe care și-au însușit-o Batmanov și Zalchind, Beridze și Covsov. Cu o deosebită putere sunt arătate în romanul lui Ajaev metodele de conducere bolșevice, staliniste. Batmanov spune la un moment dat: „Tovarășul Stalin nu poate arăta personal fiecărui om locul său în luptă... El are milioane de soldați. El dispune de dansii prin organizații, prin noi, cel care conducem secțioare izolate”. Batmanov, șeful șantierului, și Zalchind, secretarul organizației de partid, se străduiesc să reprezinte cu cinste conducerea stalinistă.

Romanul „Departate de Moscova” zugrăvește marea bogăție sufletească, neasemuită înălțime morală a conducătorilor bolșevici. Zalchind, de pildă, e un om care nu admite abaterea dela îndeplinirea datorilor. La el este însă mereu trează dragostea plină de atenție față de oameni, convingerea că în sufletul fiecărui om sovietic e o vană auzieră care trebuie scoasă cât mai deplin la suprafață. Batmanov și spunea: „Ești însăși conștiință”. Și aceste cuvinte îl definesc. Mai bine decât oricare altele, pe secretarul organizației de partid. El este conștiința, omul care ajută celorlalți să privească propria lor conștiință cu exigență nerăfărmurită, omul care ajută celorlalți să-și limpezescă conștiința, să meargă necontenit înainte, să scape de ghilelele care le opresc picioarele în loc.

Batmanov și Zalchind fac să strălucească din plin pe șantier legea dezvoltării societății sovietice, critica și autocritica. Autorul zugrăvește cu măiestrie caracterelor erorilor săi, arătând modul cum primesc critica. Astfel, Covsov, ajutorul inginerului șef, primește critica cu un zămbet care îi luminează chipul. Batmanov l-a întrebă odată de ce zămbeste când e criticat, iar Covsov l-a răspuns: „...de zămbit, zămbesc pentru că știți cum să certați. Mergă drept la inimă... și simți mai bine defectele pe care nu le observai înainte”. Aceste cuvinte îl caracterizează de deplin pe Covsov. La el, ca și în multe alte personaje ale cărții, se desvoltă însușiri care vestesc pe omul comunist. Printre altele la loc de cinste stă faptul că critica și autocritica devin pentru oamenii sovietici o însușire suferitoare esențială, o trăsătură morală fundamentală a caracterului lor.

Câtă deosebire între Covsov și Grubschi, fostul inginer șef al șantierului! Acesta este unul din autorii vechiului „ocean” birocratic de construcție a conductei. Plin de îngâmfare, el respinge critica și consideră încercările îndrăznețe de a se găsi o nouă soluție, care să reducă timpul de construcție a conductei la un an, drept jigniri personale.

Alături de conducătorii șantierului în paginile cărții lui Ajaev trăiesc o viață intensă, bogată, numeroase alte personaje, care ne desvăluie trăsăturile minunate ale omului epocii staliniste. Iată-l de pildă pe sudorul Umara. Mergând pe calea de beton, străduindu-se să îndărjire să plece la lucru într'unul din sectoarele cele mai depărtate. Pentru oamenii aceștia munca devine o necesitate ca apa și ca aerul, un izvor nesecat de bucurie. Cât de tipică în această privință este figura bătrânului șef al turnătoriei dela uzina din Novinsk, Ivan Baturin, care în primele zile ale aplicării unor noi metode n'a părăsit nici zi, nici noapte uzina. Oamenii simțeau ca pe front nevoia de a sta zi și noapte la postul lor de luptă, cu arma îndreptată spre inamic.

Pe toți oamenii aceștia îi unește dragostea pentru Patrie, pentru socialism, pentru Stalin. Ei ne dau o imagine vie, sușește proiectul lui Beridze, deși prezintă unele primejdii tehnice: malul stâng este inundabil, etc.

Democrație și ..., democrație

De curând au avut loc alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Ele au constituit o strălucită demonstrație a ceea ce înseamnă o democrație adevărată, consecventă, socialistă. În clișeu din stânga: artistul negru Weyland Rodd, cetățean al Uniunii Sovietice, depune buletinul său de vot în urnă. Câtă bucurie se citește pe chipul său! E mândru de a fi cetățean liber, al celui mai înalt țării. Iată, pe de altă parte, în clișeele din dreapta, adevărata lăță a așa zisei „democrații” a dolarului. În cele mai multe state din U. S. A. populația este împiedicată să-și exercite dreptul de vot. Restricțiilor „legale” li se adaugă teroarea Ku-Klux-Klanului și a altor bande fasciste binecuvântate de administrația lui Truman. În clișeu din dreapta sus se vede un monechin în chip de negru spânzurat pe care scrie: „Acest negru a votat”. Iată o melodă de a înălța pe „cetățeanul” negru care ar îndrăzni să voteze. În clișeu din dreapta jos altă mărturie grăitoare a modului de viață yankeu: un săbatic linșaj în orașul St. Louis.

Arta măreață a poporului care construiește comunismul

Pictura sovietică în epoca de construire a comunismului

de Titina Călugăru

La Moscova și la Leningrad am putut cunoaște arta plastică sovietică, arta cea mai înaintată a epocii noastre. Arta sovietică apare ca o etapă nouă, deosebită calitativ, în dezvoltarea istoriei artei universale.

Ceea ce este izbitor la pictura sovietică, printre altele, este puternica personalitate ce se desprinde din fiecare lucrare, este diversitatea felului de exprimare. Unitară este doar căldura, convingerea cu care artiștii își exprimă dragostea năfărmurită pentru Patria lor, pentru conducătorii Statului Sovietic, pentru cauza comunismului.

La artistul sovietic, noi am putut observa că de puternic este el legat de viața și problemele țării sale, că de activ participă la construirea societății comuniste. Noi am putut vedea la ce înaltă ținută spirituală se poate ridica un artist în Uniunea Sovietică, la ce grad de erudiție poate ajunge el. Și pe lângă aceste deosebiri însușiri, trăsături care mai puternică a artistului sovietic, pe care am găsit-o în general la oamenii din Uniunea Sovietică, este desăvârșita modestie.

Artistul sovietic este cunoscut și iubit în toată Patria Socialistă. Și asta nu numai prin expozițiile sale. Operele îi sunt multiplicat, populare.

acolo unde azi dogorăște soarele! Dar sunt sigur că vom planta cu mult mai mulți arbori decât ne-am propus. Noi suntem obișnuiți să depășim planurile noastre cu mult... Azi noi dominăm și spațiul, și timpul, și tehnica, și știința. Și asta pentru binele oamenilor!

Sentimentul de dragoste și încredere în Puterea Sovietică, în conducătorii sovietici, în cauza păcii, este prezent în toată plastia contemporană sovietică.

Iată, de pildă, lucrarea artistului laureat al Premiului Stalin, Feodor Surpin — intitulată „Dimineața Patriei noastre”. În acest tablou este înfățișat tovarășul Stalin, Figura marelui conducător și imaginea Patriei se contopesc. Tovarășul Stalin este înfățișat pe fundalul întinderilor rodnice ale pământului sovietic, ce se pierd în orizontul luminat de soarele ce răsare. Figura monumentală e simplă și profund umană, privirea inteligentă și clară țintește înainte, parcă în viitor. El vede perspectiva grandioasă a zilei de mâine, pentru toate popoarele lumii, perspectivă ce în Uniunea Sovietică a și început să devină realitate. Pictorul desăvârșitor cu o mare forță de convingere, cu multă

Creșterea cadrelor artistice tinere în U. R. S. S.

de Șaru Gheorghie

În momentul de față numărul acestor cercuri a crescut enorm. În Uniunea Sovietică orice talent are posibilitatea de a se desvolta și perfecționa. Tinerii talente sunt îndrumate în școli speciale în care învață viteza lor profesionale. În Uniunea Sovietică sunt școli elementare de arte plastice, de muzică, coregrafie, etc., apoi școli medii de specialitate și în sfârșit institutele de artă, cele mai înalte foruri de specializare.

Un rol important în educația artistică îl au palatele pionierilor. În palatul pionierilor din Leningrad, pe care noi l-am vizitat, ne-a impresionat diversitatea mijloacelor și metodele de educație. În atelierelor de pictură și sculptură copiii care simt atracție pentru artele plastice au posibilitatea să se desvolte însușindu-și noțiunile elementare ale desenului și modelajului.

Institutul de educație artistică pentru copii din Moscova este tipic pentru sistemul de educație artistică. Aici pe lângă dezvoltarea armonioasă și formarea personalității copilului se urmărește educarea artistică generală și dezvoltarea aptitudinilor artistice speciale.

În domeniul artelor plastice se organizează expoziții mari unde participă cele mai bune elemente tinere din întreaga Uniune. O astfel de expoziție am avut ocazia să vedem și noi în timpul sederii noastre la Moscova. Mărturisesc sincer că am rămas uimit și entuziasmat de talentul unor copii. Peisaje, naturi moarte, desene de animale etc. ne-au încântat ochii. Adevărate compoziții cu teme istorice și de actualitate, în care se reflectă dragostea pentru Patrie, pentru conducătorii ei și lupta pentru pace, au fost abordate cu multă îndrăzneală și siguranță de acești tineri artiști.

Figura tovarășului Stalin este și aici tema de bază. Pentru mine această expoziție a constituit una din marile lecții pe care le-am căpătat în Uniunea Sovietică. Cele mai înalte foruri de educație artistică și pregătire profesională sunt institutele

de artă. Institutul de artă „Mlya Repin” din Leningrad, pe care noi l-am vizitat, are 5 facultăți: pictură, sculptură, arte grafice, arhitectură, istorie și teoria artei. În 1934 din inițiativa lui Kirov ia ființă pe lângă institutul o școală a tinerelor talente. Astăzi această școală se numește Școala Medie de Artă și este atașată la institut. Pregătirea viitorului artist în institut se face în 5 ani plus anul de diplomă. Anul VI este anul de diplomă. Acum fiecare candidată are un atelier propriu unde i se pun la dispoziție modele și costume pentru tema de diplomă. În astfel de condiții și cu o pregătire profesională din cele mai bune, studentul are posibilitatea de a crea opere artă de valoare, încât să obțină uneori marele Premiu Stalin, așa cum l-a obținut Sorochin, de pildă. În fiecare an ies noi detașamente de maestri tineri de pe băncile institutelor de artă. Aceștia le revine misiunea istorică de purtători mai departe ai stindardului celei mai înalte arte din lume, arta sovietică.

Ce să citim

N. Puhlov: Transformarea agriculturii în țările de democrație populară
Editura Partidului Muncitoresc Român

În broșura sa, N. Puhlov arată importanța uriașă pe care o are folosirea experienței Uniunii Sovietice în lupta pentru transformarea agriculturii în țările de democrație populară.

Așa cum a arătat Lenin, indiferent de forma de trecere dela capitalism la socialism, structura statului este întotdeauna aceeași: dictatura proletariatului. În toate țările de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, urmările reformei agrare au fost aceleași: lichidarea clasei moșierilor, consolidarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare sub conducerea clasei muncitoare.

N. Puhlov demonstrează importanța pe care o are asigurarea economică agricolă a țărilor de democrație populară pe baza tehnicii a marii producții socialiste.

Transformarea agriculturii în țările de democrație populară are loc în condițiile ascuțirii luptei de clasă. În timp ce agentura imperialistă americană — Tito-Djilas-Rankovic — a devenit focarul teoriei integrării pasnice a capitalismului în socialism, în țările de democrație populară s'a trecut la pregătirea transformării socialiste a satului.

V. R. Williams: Trei convorbiri cu colhoznicii din regiunea Moscova

Convorbirile cuprinse în această broșură pun la îndemână cititorilor din țara noastră câteva date din experiența celei mai înaintate științe agricole din lume. Autorul, marele savant sovietic V. R. Williams, a fost unul din întemeietorii noii științe agricole — știința care ajută astăzi pe colhoznicii să dobândească an de an pe câmpurile sovietice recolta record.

Faptul că broșura înfățișează materialul sub forma unor convorbiri — cu întrebări și răspunsuri — face înțelegerea problemelor mult mai ușoară. Pentru acei care în munca lor de zi cu zi luptă să-și însușescă cunoștințele de bază ale agrotehnicii înaintate — citirea acestei broșuri este de mare însemnătate.

Probleme ca, lupta împotriva buruienilor de pe ogoare, modul cum trebuie făcută — științific — o desmirărire și cum trebuie pregătite ogoarele de toamnă, importanța și folosirea asolamentelor cu ierburii perene, problemele unor culturi speciale ca a inului sau a trifoiului pentru sămânță — toate aceste probleme și multe altele, menite să asigure necontenită creșterea a recoltelor, sunt dezbătute pe larg în convorbirile marelui savant sovietic V. R. Williams cu colhoznicii din regiunea Moscovei.

Multe probleme cuprinse în broșură pot să trebulă să fie folosite pentru documentarea conferențiarilor dela căminele culturale sătești — a agronomilor și a tehnicienilor din agricultură, mai ales în vederea alcătuirii unor conferințe vii, interesante, pe înțelesul tuturor, de natură să ajute țărănimia muncitoare din toate țările să cunoască și să folosească din ce în ce mai mult, experiența agricultorilor și a savanților sovietici minunatele lor învățături.

Broșura a fost tipărită de Ministerul Agriculturii în colaborare cu Editura de Stat, are 80 de pagini și costă 5 lei.

Festivalul din sala Patria cu ocazia Săptămânii Mondiale a Tineretului

In cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului, Vineri după amiază a avut loc în sala „Patria” un festival organizat de Comitetul Central U.T.M. și Comitetul Organizației U.T.M. București.

Au fost de față: tovarășul Teohar Georgescu, secretar al C. C. al P. M. R., vicepreședintele al Consiliului de Miniștri, ministru al Afacerilor Interne; Al. Drăghici, membru al C. C. al P. M. R., secretar al Organizației de București a P. M. R.; Gh. Florescu, membru al C. C. al P. M. R., secretar al C. C. al U. T. M.; N. Popescu-Doreanu, ministrul învățământului Public.

Festivalul s'a desfășurat într-o atmosferă de puternic entuziasm,

tinerii manifestându-și și cu acest prilej voința fermă de a lupta pentru apărarea păcii, pentru construirea socialismului în țara noastră.

Ca într-un singur glas, tinerii au intonat Imnul F.M.T.D., scândând apoi, cu dragoste, numele marilor conducători ai omenirii muncitoare, cel mai bun prieten al tineretului, Iosif Vissarionovici Stalin.

Din programul festivalului a fost mult aplaudat poemul înflăcărat al poetului A. Toma, intitulat „Imn tineretului”.

După ce ansamblul de acordeoane al pionierilor din Capitală a executat câteva cântece, echipa de dansuri a Unirii Sindicatelor

Salariaților din Transporturi și Comunicații, care a obținut premiul II la Festivalul Mondial al Tineretului dela Budapesta, a executat jocuri, care au fost răsplătite cu vil și puternice aplauze.

S'au cântat cântece revoluționare ale tineretului chinez. Corul de copii al Comitetului de Radiofiziologie și Radiodifuziune a fost mult aplaudat.

Pianistul N. Vasile, dela școala tehnică elementară Nr. 3 de băieți, a recitat cu multă căldură „Cântec pentru Săptămâna Mondială a Tineretului”.

Festivalul s'a încheiat cu câteva cântece executate de corul ansamblului artistic al Organizației de București a U.T.M.

Delegația Comitetului de Radio al U. R. S. S. a părăsit țara

Delegația Comitetului de Radio al Uniunii Sovietice, compusă din A. A. Puzin, președintele Comitetului de Radio al Uniunii Sovietice, Mihail Averkievici Harlamov, vicepreședinte, și Leonid Solomonovici Epstein, a părăsit țara Vineri după amiază.

La plecare au fost de față tov. I. Chișinevski, Ofelia Manole, Mihail Roller, Matei Socor, precum și membrii Comitetului de Radiofiziologie și Radiodifuziune de pe lângă Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române. (Agerpres).

Telegrama adresată de către A. A. Puzin, președintele Comitetului de Radio al U. R. S. S., tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Mulțumim din toată inima pentru deosebita atenție și pentru primirea făcută de dvs. personal și de toate organizațiile din R. P. R.

Să se întărească și să înflorească Republica Populară Română.

A. A. PUZIN

Telegrama adresată de către A. A. Puzin, președintele Comitetului de Radio al U. R. S. S., dr-ului Petru Groza

Vă exprim mulțumiri sincere pentru atenția și călduroasa primire în minunata dvs. țară.

A. A. PUZIN

COMITETUL DE LUPTA PENTRU PACE DIN BUCUREȘTI

anunță că astăzi 25 Martie 1950 orele 17 va avea loc LA CASA DE CULTURĂ A.R.L.U.S. din Cal. Victoriei Nr. 42 (Pasajul Comedia)

O adunare de protest împotriva arestării și maltratării fruntașului progresist și luptătorului pentru pace ALFREDO VARELA

Un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale

Buletinul Oficial de ieri publică un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se schimbă denumirea Ministerului

Apărării Naționale în aceea de „Ministerul Forțelor Armate ale Republicii Populare Române”.

„Scanteia Satelor” Nr. 100

Tărani muncitori, Citii și răspândiți „SCANTEIA SATELOR”, gazetă a Partidului Muncitor resc Român, pentru țărâni-mea muncitoare.

„SCANTEIA SATELOR” apare în fiecare Duminică. In ea găsiți îndrumări pentru lupta voastră, pentru o viață mai bună.

„SCANTEIA SATELOR” vă aduce vești din țară și de peste hotare.

Organizațiile de Partid și fiecare țărani muncitori în parte pot face abonamente pentru „SCANTEIA SATELOR” la centrul de difuzare a știrii „SCANTEIA” din fiecare capitală de județ sau la plăși (acolo unde există astfel de centre).

Costul unui abonament pe un an la gazeta „SCANTEIA SATELOR” este de 100 de lei.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la executarea lucrărilor de construcții

Buletinul Oficial din 24 Martie 1950 publică Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la executarea lucrărilor de construcții și instalații aferente construcțiilor pe 1950.

In vederea asigurării execuției lucrărilor potrivit Planului de Repartizare aprobat prin această Hotărîre, Ministerul beneficiare vor lua măsuri pentru organizarea serviciilor de construcții care vor executa în regie proprie lucrările de întreținere și reparații.

Pentru lucrări importante cu caracter special, Ministerul Silvicului pentru construcțiile forestiere, Ministerul Agriculturii pentru amenajări și îmbunătățiri funciare, Ministerul Alimentației pentru construcțiile și amenajările piscicole, Ministerul Sănătății pentru amenajări la gaze, instalațiile sanitare și Comitetul Provizoriu pentru lucrări de importanță locală, își vor organiza întreprinderi proprii pe baza principiului gospodăriei chibzuite.

Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție vor urmări îndeaproape și vor controla continuu și riguros utilizarea cu cea mai severă economie a materialelor de construcții, prin întărirea spiritului gospodăresc pe toate șantierele, prin ținerea unei evidențe stricte a întrebunătății materialelor, precum și prin folosirea judicioasă pe scară cât mai largă a materialelor locale și a resurselor interne indeosebi la lucrările ce se vor executa de către Comitetul Provizoriu și la cele ce se vor executa în regie proprie a beneficiarilor. Se va interzice cu desăvârșire întrebunătărea materialelor de construcție repartizate pentru o anumită lucrare, la altă lucrare, sau a materialelor repartizate pentru lucrările de investiții, pentru alte scopuri. In vederea continuității lucrului și în timpul muncilor agricole, Comitetul Provizoriu va da tot concursul pentru ca întreprinderile de construcții să poată fi asigurate cu mijloace pentru transporturi locale și, indeosebi unde căile de comunicații împung, cu mijloace de tracțiune animală.

In ce privește recrutarea din timp a mării de lucru necesare realizării Planului, Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcții vor lua măsuri pentru reducerea fluctuației forțelor de muncă în construcții. Întreprinderile de construcții își vor forma cadrele permanente de muncitori calificați, indeosebi prin ridicarea calificării muncitorilor de pe șantierele proprii, prin îmbunătățirea condițiilor de trai, precum și prin întărirea disciplinei pe șantiere, a Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție vor urmări îndeaproape aplicarea riguroasă în cursul anului 1950 a salariarilor muncitorilor în conformitate cu normele de timp și producție în vigoare, elaborate de Ministerul Construcțiilor. Ministerul Construcțiilor va organiza controlul continuu al aplicării acestor norme pe toate șantierele de construcții, oriunde va fi modul de execuție al lucrărilor. Activitatea normatorilor și tehnicienilor va fi îndrumată: pentru organizarea justă a șantiereilor și locurilor de muncă astfel ca normele să fie nu numai îndeplinite, dar și depășite; pentru corectarea normelor, care în timpul lucrului s'au dovedit a fi stabilite pe baze reale și care frânează ridicarea productivității muncii și demobilizarea pe șantiere, fiind sau prea strâns, sau excesiv de larg; pentru generalizarea metodelor de lucru ale muncitorilor fruntași și indeosebi adaptarea și generalizarea metodelor stăhănoviste de lucru ale constructorilor sovietici; pentru ținerea unei evidențe sistematice a îndeplinirii normelor și culegerii materialelor documentar necesare pentru elaborarea pe baze științifice a normelor în construcție.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede întocmirea de către Ministerul Construcțiilor, în colaborare cu celelalte Minister, a planului pregătirii cadrelor de muncitori calificați și maistrilor. Planul va cuprinde sarcini concrete ce revin fiecărui Minister sau organizații ce execută lucrări de construcții, în ceace privește crearea de cursuri de calificare de diferite grade și înființarea de școli profesionale.

In centrele în care funcționează școli tehnice medii de construcții, Ministerul Construcțiilor în colaborare cu Ministerul Învățământului Public va organiza cursuri speciale pentru pregătirea cadrelor de tehnicieni dintre muncitori, iar întreprinderile de construcții și conducătorii de șantiere vor crea condițiile favorabile ca muncitorii cei mai buni să poată urma aceste cursuri, fără să fie siliți să lase din producție.

Pentru asigurarea reducerii prețului de cost al lucrărilor de construcții, prevăzută în Planul de Stat pe 1950, Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede întocmirea de către Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție, precum și Ministerul Învățământului Public, a planului de muncitori calificați și maistrilor. Planul va cuprinde sarcini concrete ce revin fiecărui Minister sau organizații ce execută lucrări de construcții, în ceace privește crearea de cursuri de calificare de diferite grade și înființarea de școli profesionale.

Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție vor urmări îndeaproape aplicarea riguroasă în cursul anului 1950 a salariarilor muncitorilor în conformitate cu normele de timp și producție în vigoare, elaborate de Ministerul Construcțiilor. Ministerul Construcțiilor va organiza controlul continuu al aplicării acestor norme pe toate șantierele de construcții, oriunde va fi modul de execuție al lucrărilor. Activitatea normatorilor și tehnicienilor va fi îndrumată: pentru organizarea justă a șantiereilor și locurilor de muncă astfel ca normele să fie nu numai îndeplinite, dar și depășite; pentru corectarea normelor, care în timpul lucrului s'au dovedit a fi stabilite pe baze reale și care frânează ridicarea productivității muncii și demobilizarea pe șantiere, fiind sau prea strâns, sau excesiv de larg; pentru generalizarea metodelor de lucru ale muncitorilor fruntași și indeosebi adaptarea și generalizarea metodelor stăhănoviste de lucru ale constructorilor sovietici; pentru ținerea unei evidențe sistematice a îndeplinirii normelor și culegerii materialelor documentar necesare pentru elaborarea pe baze științifice a normelor în construcție.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede întocmirea de către Ministerul Construcțiilor, în colaborare cu celelalte Minister, a planului pregătirii cadrelor de muncitori calificați și maistrilor. Planul va cuprinde sarcini concrete ce revin fiecărui Minister sau organizații ce execută lucrări de construcții, în ceace privește crearea de cursuri de calificare de diferite grade și înființarea de școli profesionale.

In centrele în care funcționează școli tehnice medii de construcții, Ministerul Construcțiilor în colaborare cu Ministerul Învățământului Public va organiza cursuri speciale pentru pregătirea cadrelor de tehnicieni dintre muncitori, iar întreprinderile de construcții și conducătorii de șantiere vor crea condițiile favorabile ca muncitorii cei mai buni să poată urma aceste cursuri, fără să fie siliți să lase din producție.

Pentru asigurarea reducerii prețului de cost al lucrărilor de construcții, prevăzută în Planul de Stat pe 1950, Hotărîrea Consiliului de Miniștri prevede întocmirea de către Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție, precum și Ministerul Învățământului Public, a planului de muncitori calificați și maistrilor. Planul va cuprinde sarcini concrete ce revin fiecărui Minister sau organizații ce execută lucrări de construcții, în ceace privește crearea de cursuri de calificare de diferite grade și înființarea de școli profesionale.

Ministerul Construcțiilor și toate Ministerile ce execută lucrări de construcție vor urmări îndeaproape aplicarea riguroasă în cursul anului 1950 a salariarilor muncitorilor în conformitate cu normele de timp și producție în vigoare, elaborate de Ministerul Construcțiilor. Ministerul Construcțiilor va organiza controlul continuu al aplicării acestor norme pe toate șantierele de construcții, oriunde va fi modul de execuție al lucrărilor. Activitatea normatorilor și tehnicienilor va fi îndrumată: pentru organizarea justă a șantiereilor și locurilor de muncă astfel ca normele să fie nu numai îndeplinite, dar și depășite; pentru corectarea normelor, care în timpul lucrului s'au dovedit a fi stabilite pe baze reale și care frânează ridicarea productivității muncii și demobilizarea pe șantiere, fiind sau prea strâns, sau excesiv de larg; pentru generalizarea metodelor de lucru ale muncitorilor fruntași și indeosebi adaptarea și generalizarea metodelor stăhănoviste de lucru ale constructorilor sovietici; pentru ținerea unei evidențe sistematice a îndeplinirii normelor și culegerii materialelor documentar necesare pentru elaborarea pe baze științifice a normelor în construcție.

De pe frontul însămânțărilor de primăvară

Au terminat și însămânțările din perioada a doua

CARACAL, 24 (Dela corespondentul nostru). Membrii gospodăriei agricole colective din com. Stoenesti-Romanați, gospodărie colectivă nou înființată, mobilizați de grupul de partid și sprijiniți puternic de muncitorii dela S.M.T. Caracal, au reușit să înde-

plinească până în ziua de 20 Martie planul însămânțărilor prevăzute în perioada I-a cât și al celor din perioada a doua.

Odată cu aceasta, membrii Gospodăriei Agricole Colective „Unirea” se preocupă și de ridicarea nivelu-

lui lor cultural și politic. Astfel, de curând, ei au asistat alături de cei peste 300 țărani săraci și mijlocași din comună la conferința „Cum trăiesc țărani sovietici” organizată de „Societatea pentru răspândirea științei și culturii”.

Un tractor trage cinci semănători

CRAIOVA (dela corespondentul nostru). — Tractorul ungurean Constantin, dela Gospodăria Agricolă de Stat Tamburești Jud. Dolj — secția Horezu-Poenari, împreună cu subinginerul Stoica Gheorghe dela aceeași gospodărie, au reușit să

construiască o bară metalică cu dispozitive speciale, datorită căreia un tractor poate trage cinci semănători deodată.

Cele cinci semănători cuprind un câmp de 12 metri lățime, putând semăna zilnic 20 ha. Când tractorul

trăgea numai o semănătoare, această suprafață se lucra în trei zile.

Această inovație, isvoră din folosirea experienței sovietice, aduce zilnic o economie de 190 litri combustibil și de 12 brațe de muncă.

O ședință mare cu rezultate mici

La Comitetul Provizoriu al județului Constanța a avut loc Miercuri trecută o ședință de lucru. Până aci toate bune, mai ales dacă ne gândim că în special în această perioadă, când campania însămânțărilor este în tot, necesitatea unei ședințe de analiză în care să se vină cu soluții concrete de îmbunătățire a muncii, se impune dela sine.

Pentru asemenea ședințe se facează deobicei dinainte o ordine de zi care supune spre analiză Comitetului și șefilor de secții una sau două probleme principale pentru a se lua hotărîri în domeniul respectiv. Celor înstrucți cu ducerea la bun sfârșit a hotărîrilor Comitetului Provizoriu, li se facează termene pentru îndeplinirea celor stabilite și pentru care răspund personal. Acesta este stilul de muncă pe care trebuie să-l imprimă în activitatea lor Comitetele Provizorii pentru a avea rezultate practice și imediate. Numai că toate acestea se pare că nu intră în obiceiurile Comitetu-

lui Provizoriu Județean Constanța care lucrează după metode „proprii”, ce duc din neînțeles la rezultate necorespunzătoare.

Astfel ședința sus-amintită n'a avut nici ordine de zi stabilită, nici n'a cercetat în amănunțime problemele cele mai importante în împrejurările actuale, nici n'a luat vreo hotărîre și... totuși a tinut 7 ore în șir, adică dela 6 seara până la ora 1 noaptea.

În această ședință s'au dat nu mai puțin de 6 rapoarte, în care s'au trecut în revistă cele mai felurite și mai jără de legătură chestiuni. S'a vorbit și despre răpugna celor și metodele de combatere a acestor boli, și despre rătăcirile și despre scoli și cămine culturale, și despre valorificarea resurselor locale și printre altele s'a discutat „în trecut” situația însămânțărilor.

Din cauza proastei organizări a ședinței însă, raportorul a fost nevoit să se mărginească la niște date și ci-

fre expuse în juță, din care nu se puteau trage niciun fel de concluzii. După terminarea rapoartelor și discuțiilor care au urmat și care s'au încheiat după miezul nopții, au ieșit la iveală o serie întreagă de greutăți și lipsuri în mai toate sectoarele de activitate. Și abia la cea oră țarele, membrii Comitetului Provizoriu Județean Constanța, au remarcat cu surprindere că nu luaseră nici o hotărîre în niciuna din problemele discutate.

Adică o hotărîre tot s'a luat și anume...ca membrii Comitetului Provizoriu și șefii secțiilor să reducă la maximum numărul de dențări pe teren pentru a realiza cât mai multe economii. Aceasta tocmai în timpul campaniei de însămânțări, când se cere din partea lor un control cât mai temeinic și mai organizat, un control activ, jără ședințe interminabile cu zeci de rapoarte la întâmplare, dar în schimb cu hotărîri precise și bine chibzuite.

Stalin — inspiratorul și organizatorul orânduirii colhoznice

de S. MIHAILOV

sarcină a statului sovietic și a Partidului Bolșevic după Revoluția din Octombrie. Era vorba de trecerea maselor de milioane ale țărânilor din cea a micilor gospodării țărănești individuale, pe calea marilor gospodării socialiste colective. Deși o asemenea trecere corespunde intereselor vitale ale țărânilor, ea nu putea fi făcută dintr'odată, prin decret și ordine.

Aici, după cum ne învață Lenin și Stalin, se poate acționa numai prin puterea convingerii, prin puterea exemplului. Țărâni-mea trebuia convinsă, trebuia să i se arate în fapte superioritatea marilor gospodării agricole colective față de mica gospodărie individuală.

Sub conducerea lui Stalin, statul sovietic și Partidul Bolșevic au pregătit în mod sever și consecvent această revoluție la sate. Realizând planul cooperatist al lui Lenin, statul sovietic și Partidul Bolșevic au dezvoltat cooperatist la sate, obișnuindu-l pe țărani cu formele colective de muncă. Pe baza experienței primelor sohozvori și a primelor gospodării colective țărănești — colhozurile — bolșevicii au convins pe țărani de superioritatea marilor gospodării colective mecanizate.

In această muncă de pregătire, politica stalinistă de industrializare a țării a jucat rolul hotărîtor. Construirea noului industrial, inclusiv a industriei producătoare de tractoare și alte mașini agricole moderne, a creat condițiile pentru reinzestrarea tehnică a agriculturii.

Politica economică și munca

organizatorică și educativă a Partidului Bolșevic au ajutat țărâni-mea să se elibereze de atasmamentul de rob față de peteul ei de pământ și să ia parte activă la marea operă de construire a socialismului în U.R.S.S.

Dușmanii trochisto-buharinisti ai poporului au încercat să submineze alianța claselor muncitoare cu țărâni-mea. Partidul Bolșevic, sub conducerea tovarășului Stalin, a demascat și a nimicit pe dușmanii poporului, pe agenții burgeziei internaționale și a întărit alianța clasei muncitoare cu țărâni-mea muncitoare.

Reconstrucția socialistă a agriculturii a fost dictată de mersul dezvoltării Țării Sovietelor pe calea spre socialism. I. V. Stalin a arătat că puterea sovietică, construcția socialistă nu se pot întemeia timp mai mult sau mai puțin îndelungat, pe două baze economice diferite — pe baza celei mai mari și mai unificatoare industriei socialiste, care nimicește elementele capitaliste și pe baza celei mai fărâmițate și înapoiate gospodării țărănești mici producătoare de mărfuri, care generează capitalismul. Industria socialistă se dezvoltă într'un ritm rapid, în timp ce mica gospodărie țărănească producătoare de mărfuri, neavând posibilitate de a folosi tehnica modernă și realizările științei agronomice, nu era deștinată în stare să asigure producția simplă. Cu toate că în 1928 suprafețele însămânțate și recolta globală a culturilor agricole au fost restabile, producția de mărfuri a agriculturii, mai ales producția de cereale, scăzuse simțitor. Agricultură rămănea în

urma industriei socialiste. Se crease o anumită disproporție între dezvoltarea industriei și cea a agriculturii.

Care putea fi deci soluția? Soluția consta, după cum a arătat tovarășul Stalin la Congresul al XV-lea al Partidului, în a uni treptat, dar fără oprire, nu prin presiune, ci prin exemplu și convingere, gospodăriile mici și cele foarte mici în mari gospodării bazate pe cultivarea pământului în comun, în tovarășii, în colective, folosind mașini agricole și tractoare și aplicând procedee științifice de intensificare a agriculturii. Altă soluție nu există. (Istoria P.C. (b) al U. S. E. III. a P.M.R., pag. 404).

In 1929, țărâni-mea, pregătută prin toată activitatea anterioară a Partidului Bolșevic, a trecut la construirea de colhozuri pe scară largă, la construirea vieții noi.

Colectivizarea agriculturii U.R.S.S. s'a desfășurat în condițiile unei aprige lupte de clasă împotriva tuturor dușmanilor poporului sovietic, începând cu odiosii capitulații trochisti-buharinisti — agenți ai statelor imperialiste. Dușmanii au încercat să submineze linia de orientare spre colectivizarea agriculturii, adoptată de partidul leninist-stalinist, să oprească puternica mișcare a țărâni-mii către viața nouă, socialistă. Dușmanii simteau că aceasta este lupta hotărîtoare împotriva ultimei și celei mai numeroase clase exploatoare — chiburimă — ei își dădeau seama că pierd ultimele poziții și chiar și cele mai mici posibilități de reinstaurare a capitalismului în U.R.S.S. Par-

forma ce îmbină interesele particulare ale colhoznicilor cu interesele lor obștice și este cea mai accesibilă înțelegerii maselor largi țărănești.

Stalin a pus bazele trecerii dela politica de îngrădire și înlăturare a chiburimii, la politica de lichidare a chiburimii ca clasă, pe baza colectivizării complete.

Stalin găsi forma concretă pentru înzestrarea tehnică a noii orânduirii colhoznice, arătând și fundamentând rolul și însemnătatea sațiilor de mașini și tractoare în opera de reconstrucție socialistă a agriculturii. Stațiunile de mașini și tractoare au construit acea formă de organizare a marilor gospodării colective, care îmbină cât mai complet inițiativa maselor colhoznice cu rolul conducător al statului socialist.

Stalin în crearea statului model al artelului agricol — această lege fundamentală supremă a construcției socialiste la sate. Acest document a fost adoptat în 1935, la Congresul al II-lea al colhoznicilor urdnicilor, cu participarea și sub conducerea lui Stalin. Poporul sovietic i-a dat numele creatorului său, denumindu-l statul stalinist al vieții colhoznice. Statutul a legitimat bazele modului de producție socialist la sate. Colectivizarea s'a făcut prin metoda socialistă — progresistă în cea mai înaltă măsură — a creării marilor gospodării agricole, fundamentale opuse metodei capitaliste de dezvoltare a marilor gospodării agricole, care duc la ruinarea și sărăcirea monstruoasă a maselor largi ale țărâni-mii.

miliiarde ruble în 1913 la 23,2 miliarde ruble în 1940, adică aproape de două ori. Sărăcia și miseria au dispărut pentru totdeauna din sat. Viața colhoznică a devenit pe deplin asigurată și îmbelșugată. Orânduirea colhoznică a decăștat femeia și a făcut-o egală în drepturi cu bărbatul, creând toate condițiile pentru dezvoltarea ei spirituală.

Munca agricolă devine tot mai mult în U.R.S.S. o vartează a muncii industriale. Se șterge deosebirea dintre oraș și sat. In satul colhoznic a avut loc o adevărată revoluție culturală. Alfabeticismul a fost complet lichidat. Sute de mii de copii al colhoznicilor urmează cursurile școlilor superioare. In anul 1949 s'a introdus la sate învățământul obligator de șapte ani. In colhozuri s'au construit și se construiesc școli, cluburi, săli de lectură, biblioteci, palate ale culturii. Mii de sate se reconstruiesc complet pe baza unui plan arhitectonic unic.

Mărețea experiență a Uniunii Sovietice în opera de transformare socialistă a agriculturii servește drept izvor de inspirație pentru țărâni-mea din țările de democrație populară. In lupta lor pentru trecerea agriculturii pe o cale nouă, socialistă, țările de democrație populară se conduc după geniala teorie leninist-stalinistă a colectivizării agriculturii.

Marele geniu transformator al lui Stalin a deschis țărâni-mii sovietice căi istorice noi către o viață cu adevărat fericită și luminoasă. Geniul creator al lui Stalin luminează țărâni-mii din țările de democrație populară calea către această viață. Poporul sovietic li întreaga omenire progresistă văd în Stalin simbolul viu al științelor pline de devotament și abnegație mărețe cauze a luptei pentru democrație, progres, pentru o adevărată fericire omenască.

Stalin este fericirea omenirii.

Teoria genială a colectivizării agriculturii, dezvoltată de marele Stalin, gigantica muncă organizatorică pe care a dus-o el, a asigurat dezvoltarea impetuoaasă a forțelor de producție ale agriculturii U.R.S.S. Este destul să spunem că producția agricolă globală a crescut dela 12,5

